

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

sentis. Deus hoc sic permittit, & sic nescit homo, dum viuit, quantum ad euentum rerum in mundo, an amore vel odio dignus sit: sed aliud est de fide coram Deo propter Christum: hic Christus pignus est certum promissionum, Deus mentiri non potest: igitur ipsa promissio Dei facit me certum de gratia Dei, deinde etsi tribulationes & mala huius mundi fidelis æquè ac infidelis patitur, hoc tamen non efficit peiorem fidelem, sed Deus exercet & crucem imponit, vt peccatum in carne eradicetur: reseruat autem ipsi gloriam æternam atque coronam, quam expectare non potest infidelis ac impius. Non ergo de gratia Dei dubitemus, sed certemus contra hanc hefitationem. Nec oportet respicere ad nostram dignitatem, dispositionem vel indignitatem aut inutilitatem. Fides oportet simpliciter hæreat & dependeat à verbo promissionis diuinæ, quia Deus sic præcepit, sic promissit. Dauid inquit, iurauit Dominus & non pœnitebit eum, &c. Ideò sic faciet propter filium suum ex misericordia, tamen hæc fides non poterit esse sine pœnitentia in Dei misericordiam, vt aliquid accipiat promissum, inanis est. pœniteat ergo peccator Christianus, & firmiter credat se hæc consecuturum propter Christum.

Psal. 109.

CAPVT XXII.

ARGVMENTA.

1. *Quomodo totum Euangelium nos ad tria admonet, scilicet, ad fidem Christi.*
2. *Ad dilectionem DEI & proximi.*
3. *Ad crucem seu aduersitatem patienter tollerandam propter nomen Christi & veritatem.*

Scriptura

Criptura sic nos ad fidem in Christum vocat, quia omnes concludit sub peccato, & quatenus omnes sumus natura Filij iræ, Eph. 2. In peccatis enim concepti & nati sumus, Psal. 50. Si dixerimus quod peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est, 1. Ioan. primo Omnes ergo sumus peccatores, & nemo hominum seipsum iustificare potest à peccato, & ne quidem Angelus, cō quod peccatum est commissum vel offensio contra Deum infinitum bonum, contra eius præceptum & voluntatem per primos nostros parentes, Genes. 3. Hoc primum proponit scriptura peccatori: Deinde eidem ostendit, quis sibi poterit opem præstare aut iustificare, & peccata nostra tollere, nimirum Christus filius Dei, qui est agnus Dei innocens, occisus pro peccatis totius mundi, vnicum precium, & sacrificium pro peccatis omnium hominū in se credentium, cuius mors ita efficax est, si cui distribuitur, vt prorinus & quidem gratis tollat peccata mundi, Ioan. 1. modo quis in eum credat, & ipsum pro saluatore suo agnoscat, recipiat ac veneretur: ipse enim mortuus est pro peccatis nostris, & resurrexit propter iustificationem nostram, Romanor. 4. Igitur quicumque vult iustificari purificari & à peccatis saluari, is oportet vt veniat fide ad Christum, & corde atque ore confiteatur, Romanor. 10. & iustificabitur gratis sine proprio merito ab omnibus peccatis. Nemo iustificabit se suis meritis, sed ex mera gratia DEI propter Christum, sicuti patet in baptismo, vbi iustificamur & certificamur de accepta gratia: & quod omnes remissionem peccatorum accipiunt propter nomen eius: nisi enim Christus filius Dei venisset, & precium pro peccatis nostris se obtulisset, nemo vnquam saluaretur. Ideo omnes sancti, martyres, confessores, non propter sua martyria vel tormenta vel

iustitiam propriam saluati sunt, sed propter nomen Iesu Christi per sanguinem eius: ille solus & vnicus mortuus est pro peccatis totius mundi, & est propitiatio, 1. Ioan. 2. Igitur ad hanc fidem Christi vocat nos scriptura Ioan 3. Act 10. &c.

2. Secundo, Euangelium admonet nos post acceptam gratuitam iustificationem de lege charitatis, vt & illam quam maximè obseruemus: non vt inde iustificationem mereamur, quam iam gratis in baptismo per fidem accepimus, sed potius vt illam retineamus & augmentemus, quatenus promissio salutis quam nōdum in re habemus, sed spe, efficaciter nobis sit: alioqui si hanc charitatis legem non habuerit, quia Diligo Deum super omnia, qui tanta mihi gratuito cum filio dedit: deinde proximum propter Christum, & illi prestitero propter Christum, sicut Christus propter me fecit: si verò peccauero, & secundum carnem vixero incessanter, non erit efficax promissio salutis in me, nec Deus mihi distribuet salutis beneficia, licet hæc dilectio causa non sit, sed sanguis Christi propter quem salus distribuitur credentibus. Ideò scriptura post fidem maximè inculcat dilectionem: hæc autem dilectio quando non adesse, testatur nec fidem adesse aut iustificationem, quia Apostolus dicit 1. Cor. 13. Si habuero omnem fidem, omnem prophetiam, ita vt montes transferam de loco &c. charitatem autem non habeam, nihil sum. & 1. Ioan. 4. Si quis dicit, diligo Deum &c. Quare dilectio maximè & quidē necessariò exigitur post fidem, quia est impletio legis, Rom. 12. & omnium bonorum operum. Sed inquis, Quid est charitas, quòd adeò necessariò exigitur post fidem? Respon Charitas virtus est, quam donat Spiritus sanctus homini propter fidem in Christum, qua diligitur Deus super omnia, & proximus propter Deum: ideò Apostolus ad Gal. 5. vocat charitatem fructum Spiritus sancti, & 1. Cor. 13. de

13 describit proprietatem charitatis, qualis esse de-
 beat in homine, & dicit primò: Charitas patiens est,
 in aduersis: cogitat, si Deus pro te tanta passus est,
 patere & tu hoc propter ipsum, quia scriptum est,
 Beati qui persecutionem patiuntur &c. Matthæi 5.
 Quia autem nullam habet patientiam, is quoq; nul-
 lam habet charitatem: deindè, benigna est, neminem
 contemnit, sicut Christus non reiecit peccatores, sed
 cū illis manducauit: tertio, non æmulatur, id est, non
 est inuidia, **neidisch**/sed fauet proximo in omni-
 bus, sicut Deus illi fauet: non agit perperam, id est, oc-
 cultè prodendo aut decipiendo: nō est ambitiosa ver-
 bo & gestu, non inflatur vt reputet se maiorem ha-
 bere iustitiam, aut scientiam quàm cæteri: non quæ-
 rit quæ sua sunt, sed Dei honorem & proximi utilita-
 tem: non irritatur, scilicet vt percutiat, vulneret, ma-
 ledicat, insanit contra proximum: non cogitat ma-
 lum, id est, vindictam, nec minatur aut struit insidias:
 non gaudet super iniquitate vel damno aut infortu-
 nio proximi sui, sed congauet veritati, vbi Dei glo-
 ria prædicatur, & proximi utilitas quæritur: omnia
 suffert propter Christum, omnia credit: non est per-
 tinax in sua opinione, vel suspiciosa: omnia sperat
 sine dubio consequi, quæ à Deo promissa sunt: om-
 nia sustinet propter Dei gloriam & proximi commo-
 dum &c. Sic Apostolus declarat effectus & fructus
 charitatis, ad quam charitatem maximè nos vocat
 scriptura & Apostolus, vt sine illa prorsus inanis sit
 & vacua fides nostra apud Deū. Igitur illa fides quæ
 per hos fructus dilectionis erga Deum & proximum
 nostrum operatur, nos saluat, & Deo placet, Galat. 5.
 non circumcisio neque præputium &c. In hac dile-
 ctionis lege iam totus mundus languescit, omnes in-
 ani illa fidei iactantia pleni sunt, & dicunt se Euan-
 gelicos, cū tamen alteram partem scripturæ, id est,
 dilectionem, non habeat in opere: vndè fit, vt etiã pia

opera negligentur, & certum est signum, propè futurum diem nouissimum, quoniam abundat iniquitas, refugescit charitas, vt dicitur Matthæi 24. Vnde clara est sententia Ioannis Apostoli, 1. Ioan. 4. Si quis dicit quoniam diligo Deum, fratrem suū odij mendax est Quemadmodū igitur impossibile est placere Deo sine fide, Hebr. 11. ita nemo ingredietur regnum cœlorū, qui non dilexerit Deum & proximum, & obseruauerit mandata: vnde iubet reconciliari fratri, Mat. 5. remittere offensam, Mat. 6. &c. Hæc quoque charitas cōmonstrat, qui sint veri Euangelici, nō qui ore iactant fidem, sicut dicit Christus Mat. 7. Multi dicent mihi in die illo, Domine Domine, rōne in nomine tuo prophetauimus, demonia eiecimus? &c. & dicet eis, Nescio vos. sed qui charitatē præstant proximo, igitur iā videmus quales sint pleriq; Euangelici.

3: Tertiò, vocat nos scriptura ad crucem tolerandā, eò quòd dicit Christus Ioan. 16. In mundo persecuti habebitis & Paulus. Omnes qui piè viuere volunt Christo Iesu, persecutionem patientur. Sed crux illa nobis erit suauissima, si nobis fuerit imposita propter Christi nomen, iustitiam & veritatem. Nam Christus ait Matth. 5. Gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlo. Igitur quisque crucem suam tollere debet & Christum sequi, sicuti Deus impositus fuerit cuiq; & hoc quidem patienter & voluntariè &c. Nam hæc potissima sunt opera Christiani, credere, diligere, & crucem patienter ferre: quicumq; hæc præstiterit, is iactet se tum Euangelicum hominem, & fidat Deo per Christum, & non frustrabitur. Si autem solum vult fidere sine dilectione & suis fructibus, nec crucem cum Christo ferre, nihil proderit hæc fiducia. Necessariò igitur sequitur dilectio fructus, quæ est finis legis: quæ si non sequitur, nec iustificatio retinetur. Rom. 8. Si secundum carnem vixeritis, moriemini &c.

CAPVI